

podzim / zima 2021

číslo
118

Tytláček

ZÁKLADNÍ ŠKOLA
JOSEFA KAJETÁNA TYLA
A MATEŘSKÁ ŠKOLA
PÍSEK, TYLOVA 2391

ČTVRTLETNÍK ŽÁKŮ, UČITELŮ A RODIČŮ ZŠ J. K. TYLA

UVNITŘ TOHOTO ČÍSLA:

Úvodník pana ředitele | Úspěch žáků v československé výtvarné přehlídce „Boj s pandemií“
Adaptační kurzy šestých ročníků | Podzim v družině | Voda a civilizace | DEN STROMŮ | Příměstské
tábory | Naš školní pozemek | Hurá do pravěku | Projekt „Voda“ | Komiks | Pohádky ze 6. A a 6. B
Drakiáda | Vyprávěcí kostky v Bradavicích | Luštíme v angličtině a němčině | Z našich MŠ

Dobrý den všem věrným čtenářům našeho školního časopisu

Na začátku září jsme si přáli, aby byl školní rok 2021/2022 pokud možno „obyčejný“, bez omezení, s žáky v lavicích a se školními akcemi, na které jsme zvyklí. Úvodník jsem psal původně v říjnu, to se výše uvedené dařilo v základní škole i všech čtyřech školách mateřských. Nyní na začátku prosince je situace jiná, však víte. I podzimní Tyláček díky tomu všemu vychází až teď. Děkujeme dětem, žákům i rodičům za pochopení mnohých omezení. V této chvíli se snažíme držet školu v provozu, kromě distanční výuky je novou formou i hybridní výuka (určitě nemusím vysvětlovat), také i díky velké nabídce doučování doháníme mezery z distanční výuky z předcházejícího období. Pevně věříme, že škola pojede dál a současnou pandemickou situaci zvládneme i díky pravidelnému PCR testování s lokálními omezeními na úrovni tříd a jednotlivců.

Svou činnost rozběhl také školní parlament nově pod vedením paní vychovatelky Ladislavy Bečkové, paní učitelky Elišky Bečkové a paní učitelky Terezy Haškové. Fungují už také kroužky, které žákům i vedoucím chyběly nejvíce. Máme radost, že se loni v době lockdownu podařilo dál vydávat školní časopis Tyláček, který dal možnost žákům sdílet své pocity, obavy a radosti se spolužáky, vyučujícími a veřejností. Podařilo se to tak, že v soutěži školních časopisů získal 1. místo ve své kategorii v rámci Jihočeského kraje a postoupil do kola celostátního. Zde se sluší poděkovat paní učitelce Evě Laksarové za několikaleté vedení redakce a jejím kolegům panu učiteli Jiřímu Červenkovi a Jiřímu Pobrýslvi, který má na starosti grafiku časopisu. V redak-

ci je nově paní učitelka Martina Pobrýsllová, která dlouho a úspěšně vedla školní parlament.

Nastala doba adventní, tradičně bychom vás zvali na dvě akce... Věřili jsme, že se budou konat i přes předpokládaná omezení. Nestalo se tak. Rozsvěcování vánočního stromu Tylovky s jarmarkem se mělo konat v úterý 30. listopadu 2021 před školou. Rozsvíceným stromem se ale můžete v areálu školy těšit každý večer i každé ráno. A většinu výrobků si i tak děti či kolegové odnesli domů pro radost. Tradiční charitativní prodej andělků se měl konat o den později ve středu 1. 12. 2021 na Velkém náměstí v Písku nedaleko vánočního stromu. Ani to se nepovedlo. Vznikl tak alespoň e-katalog vanocenytylovce.cz, kde si mohli zájemci andělky a další výrobky pořídit poskytnutím daru Spolku rodičů. Naše škola, jak dobře víte, vyrábí již několik let ve školní družině i ve třídách různé dárkové předměty pro potěšení oka i duše pro píseckou nemocnici, domovy seniorů, Oblastní charitu Písek a další organizace. Tímto způsobem se snažíme učit děti a žáky pomáhat druhým a nebýt lhostejnými. Výtěžek z této akce bude opět použit na nákup materiálu pro výrobu andělských dárků pro domov důchodců, nemocnici apod. Nezapomeňte, že každý z nás může být pro někoho andělem.

Určitě si ale najděte také čas na sebe a svoje nejbližší.

Zlatým pravidlem každého úvodníku je být osobní a podělit se se čte-

Kresba: Rozálie Zapletalová, 7. A

náři i o osobní pocity a zážitky. Mně v uplynulém období udělala radost paní redaktorka Štefflová z Učitelských novin, což je týdeník pro učitele a přátele školy, který byl založen v Praze roku 1883, a v letošním roce vychází 124. ročník. Paní redaktorka se o Tylovce doslechla, přijela, pobyla, popovídala, nafotila a pak uveřejnila podle mě velmi milou reportáž o tom, jak to tady děláme. Mohli jste si ji celou přečíst na našem webu. A slavil jsem i velký pedagogický/kynologický úspěch, když se mi podařilo uspět se svým německým krátkosrstým ohařem Lexem na zkouškách barvářů a složit náročné zkoušky. Byla to pro nás oba zkouška trpělivosti a pro mě příležitost pro hluboké přemýšlení o obecných procesech učení se a vyučování.

Klidný Advent nám všem.

Pavel Koc, ředitel školy

Základní školy z Písku uspěly ve výtvarné soutěži Via Salis nejlépe

Společnost Via Salis, která má na starost dostavbu dálnice D4, se letos poprvé zapojila do celosvětové aktivity své mateřské společnosti „VINCI Safety Week“ – Týden bezpečnosti. Tato iniciativa je především o zvyšování povědomí zaměstnanců a dalších zúčastněných stran o tématech souvisejících s prevencí na silnicích a bezpečností při práci.

„Protože je bezpečnost silničního provozu jednou z hlavních priorit společnosti VINCI, rozhodli jsme se Týden bezpečnosti v České republice rozšířit a myšlenku podpory bezpečnosti přenést i na veřejnost. V tomto ročníku jsme začali u dětí a oslovili jsme všechny základní školy, které jsou ve městech a obcích nacházejících se v oblasti dostavby dálnice D4, tedy od Příbrami po Písek,“ říká generální ředitel společnosti Christian Biegert. Oslovili tak celkem 40 škol, které se mohly přihlásit do výtvarné soutěže „Bezpečně zpátky do školy“. Žáci prvního stupně pak měli v jednotlivých třídách za úkol nakreslit, co pro ně znamená bezpečnost a bezpečná cesta do školy.

O vítězi hlavní ceny rozhodovala porota v čele se známou českou výtvarnicí, malířkou, spisovatelkou a herečkou v jedné osobě – Ivou Hüttnerovou. V porotě usedla také výtvarnice Michaela Žemličková z Českých Budějovic a senátor Tomáš Fiala, který je zvolený za Jihočeský kraj a má k dětem blízko, protože je také velmi úspěšným lékařem – pediatrem.

Vítězný obrázek namalovala žákyně 4. třídy Základní školy J. K. Tyla z Písku Sofie Kozmová. „Obrázek je namalovaný vodovkami, což je mno-

Iva Hüttnerová a generální ředitel VINCI Christian Biegert

hem těžší technika než pastelky. Autobus je pěkně umístěn před školou a pečlivě jsou vymalované i hory na obzoru a stará roubenka,“ komentovala vítězné dílo Iva Hüttnerová. Další členka poroty Michaela Žemličková pak ocenila smysl pro detail, který bývá často rozhodujícím faktorem při prevenci dopravních nehod. „Děti vidí svět kolem nás jinak než my dospělí, hlavně mnohem barevněji,“ dodal senátor Tomáš Fiala.

Sofie Kozmová se o hlavní výhru podělila s celou třídou. Mohou si totiž

vybrat z nabídky tří zajímavých výletů či exkurzí. A nabídka je opravdu zajímavá – návštěva pražské ZOO, prohlídka Národního technického muzea nebo výlet do Muzea čokolády Chocotopia. Jako bonus navíc žáci získají barevné reflexní tkaničky a reflexní pásky na ruku.

O obrázcích hlasovali v rámci akce také zaměstnanci Via Salis a DIVIA stavební, kteří se akce osobně zúčastnili. Tuto cenu získala Anna Krsnokutska ze Základní školy E. Beneše v Písku.

O SPOLEČNOSTI VIA SALIS

Via Salis je společný podnik společností VINCI Concessions a Meridiam, který bude v České republice řídit první PPP projekt, zahrnující projektové práce, financování, výstavbu a údržbu 32 km nové dálnice a rozšíření stávajícího 16kilometrového úseku dálnice.

www.viasalis.cz

Úspěch žáků v československé výtvarné přehlídce Boj s pandemií

Minulý školní rok byl poznamenán pandemií koronaviru. Ale i přes úskalí tohoto období si děti naší školy našly čas a zapojily se do československé výtvarné přehlídky s názvem „BOJ S PANDEMIÍ“. Hlavním cílem výtvarné přehlídky bylo zamyslet se nejen nad vlnou pomoci potřebným lidem při záchraně zdraví a životů, ale i vlnou projevů radosti z uzdravení či shledání odloučených lidí, a to vše co nejoriginálnějším způsobem výtvarně ztvárnit.

Děti tvořily svá díla podle zadání: „Naši dnešní hrdinové“ nebo „Jak to vidím a cítím já“.

Ti nejuspěšnější byli oceněni a jejich díla byla představena 11. 9. – 12. 9. 2021 na výstavě BOJ S PANDEMIÍ na Univerzitě Karlově v Praze. Mezi úspěšnými žáky byli Matylda Němečková a Šimon Staněk ze 4.C. a Josef Záborský z 9.C. K velkému celostátnímu úspěchu jim moc gratulujeme.

Do soutěže se kromě jmenovaných dále zapojili:

V kategorii A – Julie Pokorná, Vaneša Havlíková, Kateřina Křížová, Nikola Jaroušková, Zbyněk Malík ze 4.C a Johanka Pokorná ze 3.B

V kategorii B – Karolína Lidová, Zdeňka Stuchlíková, Filip Trmal, Beáta Morávková, Magdalena Franců, Aneta Hárová, Dominika Trmalová, Johanka Matoušková (Poláková), Karolína Poláková, Adéla Jaroušková a Veronika Knotová

Také jim děkujeme za skvělou výtvarnou práci v jejich volném čase.

Všechny výtvarné práce si můžete prohlédnout na výstavě v Městské knihovně v Písku, která probíhá od 25. 10. v oddělení pro děti a mládež.

Pro plakát k této výstavě byl vybrán obrázek Zdeňky Stuchlíkové :)

Eva Hralová a Pavla Šrůtová

malba: Šimon Staněk, 4.C

linoryt: Matylda Němečková, 4.C

Univerzita Karlova, Slovenský inštitút v Prahe, Česká centra a spolek W&ART

udělují Čestné uznání za postup na československé kolo výtvarné přehlídky BOJ S PANDEMIÍ

ZŠ J. K. TYLA A MŠ TYLOVA 2391 PÍSEK

Matylda Němečková
Šimon Staněk
Záborský Josef

8. 9. 2021 datum

za organizátory

UNIVERZITA KARLOVA W&ART ČESKÁ CENTRA CZECH CENTRES

Adaptační kurzy šestých ročníků

6.A

Markéta Merhautová

Moc se mi líbil. Poznala jsem skvělé kamarádky. Hry byly podle mě trochu zvláštní, ale nejvíc se mi líbila hra, ve které jsme měli udělat z oblečení takový provaz. Jenom mi bylo líto, že tam nebyli všichni.

David Savran

Bylo to velmi zajímavá zkušenost a byla velmi příjemná. Dělalí jsme např. Přebíhanou a dělání e-shopu. Zbytek byl takový průměrný. Ale hodnocení dávám 8/10. Moje poprvé, takže zajímavá zkušenost. Ale skutečně jsem se s třídou sblížil a poznal lidi, které bych nikdy nepoznám.

Prokop Zábranský

Ze začátku to bylo výborné, seznámil jsem se se super kluky, se kterými se bavím doteď. Sice mě to pak už nudilo, ale pořád lepší než psát nějaký test. Nejvíce se mi líbilo to, že se neučíme J Hráli jsme různé hry jako Molekuly atd., které byly celkem zábavné.

Vít Pišan

Bylo to docela dobré. Až na nějaké hry bylo všechno super. No a ten zbytek her byl moc zdlouhavý a ne moc zajímavý. Ale myslím si, že to fungovalo a seznámil jsem se se všemi spolužáky.

Helča Lörincziová

Bylo to super. Poznali jsme plno nových kamarádů. Zahráli jsme si plno her.

Róza Doležalová

Bylo to docela dobrý. Naštvalo mně, že jsme to neměli jako 6.C s přespáním. Jinak jsem si to celkem užila.

Vítek Malý

Velmi se mi líbil. Nemuseli jsme se učit. Poznali jsme hodně lidí.

David Savran Gazi

Velmi zajímavý a společenský. Všechny alespoň trochu sblížil. Ale velmi zajímavá zkušenost.

Kryštof Chaluper

Adaptační kurz byl moc zábavný. Bavily mně aktivity. A našel jsem spoustu kamarádů.

6.B

Essia Queslati

Líbilo se mi, že jsme se o sobě něco dozvěděli. Taky se mi líbilo, jak to vymysleli. Bavilo mě sedět v tom kroužku, povídat si, co máme rádi. Vyplnili jsme takový pracovní list.

Barbora Nimburská

Líbil se mi hlavně ten program, jak to bylo hezky vymyšlené. A zase jsme si našla nějaké jiné kamarádky. Zjistila jsem, že někteří mají rádi to, co já. Vlastně nenašla jsem tam žádnou chybu. Jsem ráda, že jsem nechyběla a že jsem si to pořádně užila. Nejlepší na tom bylo, že jsme místo učení hráli hry.

Jindřich Hodík

Naše třída je super, mám tady hodně kámošů. Ale i ti, které jsem neznal, jsou hodní. A máme bezva třídní učitelku. Adaptační den byl super, hodně jsme se poznali. A hráli jsme hry, které mě bavily.

Lucie Černá

Adaptační den se mi líbil. Líbila se

mi jedna hra a ta byla super na poznání se. Říkali jsme si i nějaké zajímavosti o sobě a i tím jsme se víc poznali. Adaptační den určitě nebyl zbytečný.

6.C

Na adaptační kurz, který proběhl 20. – 22. září nedaleko Písku U Malířských moc rádi vzpomínáme.

Asi takhle...

NEJVÍC SE NÁM LÍBILO:

Nová třídní parta a spoustu nových kamarádů – že jsme se všichni víc sblížili – úplně všechno, hlavně hry v přírodě – lesní golf – jídlo a pokoj s kámošema – že jsem mohl být s kamarády celý den – hry, které jsme hráli, třeba lesní golf – že jsme se víc poznali – hlavně ta parta, která tam byla...

VZPOMÍNÁME NEJVÍC NA TO: jak to tam bylo fajn, – jak jsme bar-

vili trička a skákali do rukou spolužáků – na hry – jak jsme se báli, že máme na pokoji myš – na jídlo – na společné povídání v klubovně o tom, co jsme za celý den zažili – na pokoj s kamarády – na hru s kameny, přechod přes lávové pole – na pokoje – na to, že jsem musela půjčit Filipovi mikinu, aby nevypadl z popruhů při lezení – jak jsme se učili básničky – jak to tam bylo super...

PŘEKVAPILO NÁS:

že lidi, který jsem vůbec neznala, jsou super, a jsem ráda, že je teď

znám – pokoj a pes (místní štěně bernardýna – Bohoušek) – že jsme se dokázali skamarádit tak rychle – že bylo tak dobré jídlo – jak jsme jako tým zvládli plnit úkoly – jaké mám fajn kamarády v nové třídě – že s hol-kama na pokoji byla zábava – že jsme měli dobré jídlo – že jsme měli ráno švédské stoly a hráli jsme super hry a bylo tam pětiměsíční štěně Bohouš a kocour Karel – že jsme všichni skvělí lidé – hry, které jsem předtím neznal, a zjistil jsem, že jsou zábavné – že jsme se bavili všichni dohromady – že jsem se skamarádila s těmi, se kterými jsem se nebavila – že jsme toho stihli tolik – že během 2 dní jsme se skamarádili se všemi...

NEJTĚŽŠÍ PRO NÁS BYLO:

Večerní hra, nemohl jsem si zapamatovat básničky, ale byla to sranda – hra se zapamatováním básniček, hlavně proto, že to bylo ve tmě – asi nic – vést asi pět lidí, kteří šli poslepu – když jsme šli přes les poslepu k Honzíčkovi, když ve mně ostatní, které jsem vedl, měli důvěru – večerní hra s básničkami – vybarvování triček a stříhání lístečků – chodit brzy spát – hra jménem Lesní golf – naučit kamarádka básničku – nést člověka od Ameriky ke třem rybníkům – chodit po lese poslepu – naučit se básničky – pro mě nebylo těžké nic...

V ČEM JSME SE PŘEKONALI:

– překonala jsem se při sportování – v té hře, co jsme šli lesem se zavazanýma očima – v komunika-

ci s ostatními spolužáky – v tom, že alespoň na chvíli jsem byl týmový hráč – když jsem vedl ostatní, co byli „slepi“ přes les k Honzíčkovi – v ničem – že jsem toho tolik ušla – asi, jak jsem je vedl tím lesem – v učení básniček – v chůzi lesem se zavázanými očima...

CO BYCHOM CHTĚLI ZAŽÍT ZNOVU:

– celý kurz – stejnou zábavu, moc se mi to líbilo – nějaké ty hry – vše – společné setkání na dalším kurzu – lesní golf – celý pobyt – lesní golf se svými spolužáky – všechno – celý adaptační kurz – být s kámošema na pokoji – jet zase někde na víc dní s celou třídou – úplně všechno – lesní golf, ten mě moc bavil – večerní hru, zapamatovat si ty básničky – spaní na penzionu – celý kurz...

CO JSME SE DOZVĚDĚLI O SVÝCH SPOLUŽÁCÍCH:

že jsou vtipní a někteří mají stejný koníček – že jsou přátelští, fajn, kamarádští – že jsou super – že jsme fajn třída – o klucích, s kterými jsem se předtím nebavil, že jsou fajn – že jsou to skvělí kamarádi – jací jsou, hodní, přátelští, chytrí – jak kdo – že

i kluci jsou fajn – že s každým z mých spolužáků se dá udělat dobrý tým – že jsou milí – že jsou to fajn lidé – že někteří jsou milí a někteří skromní – spoustu věcí – zajímavosti – že jsou moc hodní – že jsou vtipní – že umí spolupracovat...

Všichni moc děkujeme p. uč. Kateřině Jandové a Elišce Bečkové, bez kterých by kurz nebyl takový, jaký byl, a za to, že s námi byly. :)

Sepsali žáci a žákyně 6.C, sestavila třídní učitelka Pavla Šrūtová.

Babí léto je sice už nejspíše za námi, ale podzim je v plném proudu a hraje všemi barvami. A my si to v družině náramně užíváme. Zatím nám počasí přeje, a proto využíváme každou volnou chvíli pro pobyt venku na sluníčku. Na vycházkách pozorujeme, co všechno se v přírodě děje za změny s příchodem nového ročního období a zároveň si sbíráme přírodní materiál. Kromě obvyklého tvoření z kaštanů, žaludů, bukvic, šípků jsme se letos pustili do tvoření z makovic. Makovičky nám posloužily k výrobě loutek. Naši školní družinu nyní zdobí kromě jiných podzimních výtvarů krásné Makové panenky.

Za ŠD vychovatelka Vladimíra Vicherková

Podzim v družině

VODA a CIVILIZACE

Během září jsme si mohli prohlédnout putovní výstavu *Voda a civilizace*, která byla k vidění na nábřeží mezi Kamenným mostem a Kulturním domem v Písku. Na velkoformátových panelech byly k vidění fotografie z celého světa. U každé fotografie byl popis, o co se jedná a z jakého koutu světa fotografie pochází.

Pro mě to byl i úžasný materiál na zpracování projektu ve školní družině. Děti tvořily myšlenkové mapy, co si pod pojmem voda a civilizace představují. Nejdříve jsem jim ale musela

vysvětlit pojem „civilizace“. Napadla je spousta věcí. Poté jsme se šli na výstavu podívat. Zde děti nejvíce zaujala fotografie, na které byl mrtvý pták plný plastu, a množství vody spotřebované na výrobu různých potravin.

Další den jsme zpracovali toto téma výtvarně. Na velké plátno jsme nanášeli barvu a tu po plátně rozlévali. Děti to moc bavilo a byly překvapené, jaké krásné obrazce barva dělá. Jako kontrast jsme dělali „sucho“. To už byl společný projekt. Tyto obrazy vytvořené dětmi budou zdobit naši školu.

Výstava byla krásná a velmi poučná.

Za 9. ŠD Ladka Bečková

Planetárium aneb Exkurze 5. D do Prahy

22.9. v 7 hodin ráno jsme odjžděli autobusem od Elimu. Cesta byla dlouhá.

Když jsme přijeli do Prahy, bylo asi 9:10 hod. Jako první jsme navštívili planetárium na Výstavišti. Všechny nás posadili do sálu a koukali jsme na pěkné promítání.

Po skončení jsme se nasvačili.

Odtud jsme se šli projít Prahou po

památkách. Například jsme se podívali na Pražský hrad, do chrámu sv. Víta a Malostranské náměstí. Poté jsme poobědvali v McDonaldu.

Po obědě jsme se prošli po Karlově mostě skrz Mostecké brány až k Národnímu divadlu. Zpět domů jsme se vrátili kolem čtvrté hodiny.

Bylo to moc zajímavé.

Deniska Štérová 5.C

Výlety už mi opravdu chyběly, proto jsem byla moc ráda, že jsme 22. září jeli se třídou do planetária. Strávili jsme v Praze asi 8 a půl hodiny.

Nejvíce se mi líbilo představení o sluneční soustavě a vesmíru.

Potom jsme se šli kouknout na pražské památky. Byli jsme se podívat na Pražském hradě, v katedrále sv. Víta, na Malostranském náměstí, Karlově mostě a u Národního divadla. Navštívili jsme i McDonaldu. Moc se mi výlet líbil.

Bianka Horáková

DEN STROMŮ NA STŘEDNÍ LESNICKÉ ŠKOLE V PÍSKU aneb JAK JSME SI UŽILI PÍSECKOU „LESÁRNU“

Když jsme dostali nabídku na návštěvu Lesnické školy v Písku, hned jsme věděli, že tohle si prostě nenecháme ujít. Jen jsme měli trochu obavy, jestli nám bude přát počasí a budeme mít možnost si všechny venkovní aktivity náležitě vyzkoušet a prožít.

Den byl jako na objednávku, nebe bez mráčku a sluníčko ukázalo, že i na podzim dokáže ještě příjemně zahřát. Některé děti věděly, kde lesnická škola je, ale nikdo z nich zatím neměl možnost si ji prohlédnout i uvnitř. Už po příchodu se všem líbila budova školy a hlavně arboretum se spoustou stromů a keřů, které u nás v přírodě běžně nerostou. První zážitek byl hudební - přivítali nás trubači. Studenti si pro nás připravili řadu zajímavých aktivit - děti poznávaly podle obrázků živočichy, pokoušely se určit jejich stopy, seznámily se s výcvikem loveckých psů, určovaly stromy podle listů, viděly sokolníky a měly možnost si prohlédnout dravé ptáky. Ale necháme děti, ať vám samy řeknou své zážitky.

Líbilo se mi, že:

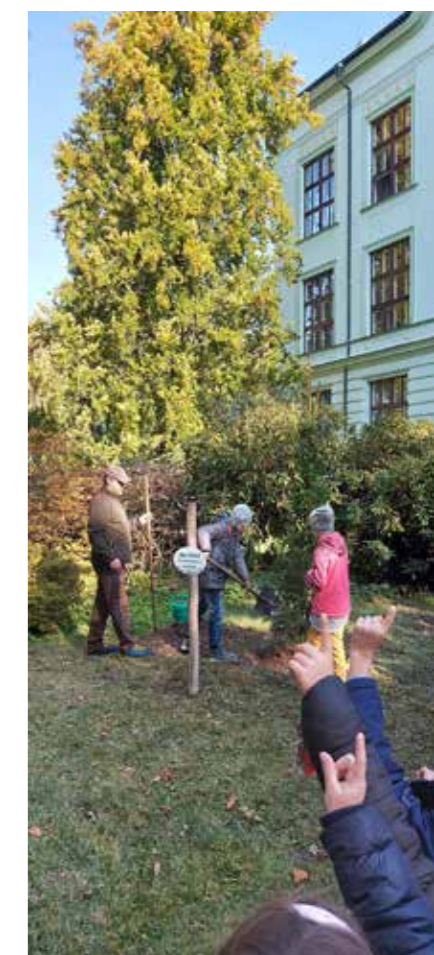
- všechno bylo přírodní, měli pěkná zvířata a celkově se mi líbilo všechno
- mohl jsem si pohladit psa
- to bylo super, líbilo se mi všechno, hlavně hry
- jsem se dověděl hodně o loveckých psech a zasadili jsme strom
- vyzkoušela jsem si pozorovat s dalekohledem
- jsem viděla sovu pálenou a kreslila jsem listy
- jsem viděl zblízka dravce
- trubači troubili jako v nějaké pohádce

- navlíkli mě do všeho možného, co myslivec nosí do lesa, dali mi dokonce i pejska (a ze všeho nejvíc se mi líbila svačina)

A na závěr citujeme Zuzanku – bavili mě psi, pak malovat lístky, pak poslouchat hudbu, bavilo mě všechno a chtěla bych tam pracovat.

Za nás všechny velké poděkování všem, kteří pro děti připravili tohle krásné dopoledne.

*Děti ze 3. C,
Milada Uhlíková a Iva Čajanová*

DEN STROMŮ očima 5.C

KVÍZ:

- 1) Co mě nejvíce zaujalo na akci v arboretu v Lesnické škole?
- 2) Zajímavost, kterou jsem si zapamatoval?

Adam Petrovič

- 1) Sokolníci
- 2) Existuje více druhových názvů stromů (např. dub letní a dub zimní)

Marie Rozálie Cuřínová

- 1) Dravci a lovečtí psi
- 2) Lesnická škola v Písku patří mezi nejlepší z celé republiky

Tadeáš Kochan

- 1) Včelí úly a život včel
- 2) Včelstvo se chová jako teplokrevný živočich a v zimě se musí úly zavírat, aby včelstva nepomrzla

David Cimpa

- 1) Výškoměr na měření výšky stromu
- 2) Jak se s ním pracuje

Gabriela Písaříková

- 1) Lovečtí psi a dravci
- 2) Druhy povělů a dohledávka lovečné zvěře

František Dvořák

- 1) Sokolnictví
- 2) Káně se dožívá 30 – 40 let

Rozhovor s lesním správcem

Nevím jak vy, ale my máme rádi přírodu. Podzimní les je jako krásný barevný obraz. Možná se Vám zdá, že si les roste jen tak sám a není potřeba pro něj nic dělat. Je to ale úplně jinak. Chcete vědět jak? Přečtěte si rozhovor s tím, kdo je v lese skoro jako doma. Rozhovor s lesním správcem Vám přináší redaktorka Karolína Nůsková ze 7. A

Jaká je vaše práce?

Jsem lesní správce. Na lesní správě Vodňany, která patří pod podnik LESY České republiky, s. p. Spolu s ko-

legy se staráme o téměř deset tisíc hektarů lesa ve vlastnictví státu, okresech Písek a Strakonice. Také odborně pomáháme soukromým majitelům lesů na ploše cca čtyři tisíce hektarů.

Co vás na takové práci nejvíce baví?

Obnova lesa. To jsou činnosti, které začínají po vytěžení lesa a ovlivní les na desítky let.

Jak připravujete les na zimu?

Před zimou se v lese musí ochránit sazenice před zvěří. Znamená to dobudovat oplocenky a natřít vršky sazenic

stromů ochranným nátěrem. Sbírají se semena některých dřevin (kaštiny, bukvice, žaludy, semena javoru, lípy, olše). Ty nejkvalitnější se použijí pro vznik nového lesa. Ostatní poslouží jako krmivo pro zvěř v době nouze.

Je potřeba se o les starat? Jak a kolik lidí je potřeba, aby byly lesy zdravé?

O lesy je nutno se starat. A lidí je v lese potřeba hodně. Posuďte sami, co je potřeba v lese udělat během roku: úklid klestu (větví), příprava půdy pro zalesnění, napěstování semenáčků a sazenic, vlastní práce zalesnění, ochrana sazenic proti zarůstání travou i ochrana před zvěří, prořezávky, ochrana lesa proti škůd-

cům (kůrovci, klikorohu). Také je potřeba těžít dřevo.

Děláte nějaké akce pro veřejnost, abychom mohli více poznat les?

Každá lesní správa LČR (je jich více než sedesát) ročně dělá nejméně tři akce s názvem MALÉ DNY PRO OBNOVU LESA. Na této akci si může kdokoli vyzkoušet vysázet stromky. Každoročně se také koná Velký den pro obnovu lesa. Letos byl 16. 10. v Ševětíně. LČR se také zabývá činnostmi nazvanými LESNÍ PEDAGOGIKA. Cílem těchto akcí je seznámit mládež a děti s lesnictvím, s ochranou lesa a přírody.

Co kůrovec?

Byť je kůrovec (lýkožrout smrkový a severský) jen několik milimetrů veliký brouk, zničil v minulých pěti letech tisíce hektarů lesa ve střední Evropě. Jižní Čechy mají to nejhorší zřejmě za sebou. Nyní však lesníky čeká veliký úkol, obnovit lesy na velkých výměřích.

Co je v lese k jídlu

Pro lidi třeba borůvky, maliny, ostružiny, brusinky, jahody. A pro brouky, zvířata, savce, ptáky téměř vše, kromě PET lahví a jiných plastů, sklenic, pneumatik apod.

Co vám dělá největší starosti?

Starostí je mnoho. Kromě počasí, které ale neomluvíme, jsou to i nezodpovědní návštěvníci lesa. Velmi nezodpovědné je vyvážení odpadu do lesa, odhazování odpadků, třeba i jen od svačinky.

Ale i jízda na kole v pozdních večerních a nočních hodinách velmi stresuje lesní zvířata, která pak působí škody na mladých kulturách lesních dřevin.

Myslím, že většina lidí však zodpovědná je. A v lesích jsou vítáni.

Karolína Nůsková 7. A

Příměstský tábor Vikingové (16. 8. – 20. 8. 2021)

Předposlední srpnový týden zaplavilo Tylovku moře a ze školy se rázem stalo přístaviště pro vikingskou loď plnou malých severských nájezdníků. Hned na začátku jim byl předán důležitý a nelehký úkol - nalézt ztracené mocné kladivo boha hromů Thora. V první řadě si museli opatřit výstroj a projít základním vikingským výcvikem v podobě záluždné opičí dráhy. Vikingové se v průběhu týdne zdokonalili i v jiných oblastech, jako například batikování triček, výroba broží, zhotovení vikingské helmy. Dokonce došlo i na výrobu mini vikinga. Za splnění úkoly si každý mohl vy-

sloužit odměnu v podobě zlatáků nebo stříbrňáků, které byly na konci tábora velmi užitečné při obchodování s Thorem. Každý viking musí být dost silný a zdatný, proto ti naši dostávali zlatáky a stříbrňáky mimo jiné i za dobré stravovací návyky. Na konci týdne se děti, díky vyluštění runové šifry, dostaly ke kladivu a čekala je i zasloužená odměna. A tak se vikingové mohli z přístavu vydat vstříc poslednímu prázdninovému týdnu s dobrým pocitem z odvedené práce. Dětem patří dík i za jejich dobrý přístup ke všem aktivitám. Doufáme, že si tábor a vikingské putování s námi užily.

Z POHÁDKY DO POHÁDKY a ZAČAROVANÝ LES příměstské tábory

Ve dnech 26. 7. 2021 až 30. 7. 2021 probíhal na Základní škole Josefa Kajetána Tyla v Písku příměstský tábor na téma **Z pohádky do pohádky**. Během tohoto týdne jsme prozkoumali zákoutí nejrůznějších pohádek a prošmejdili jsme celou pohádkou říší, která, jak se ukázalo, je obrovská. Děti v průběhu týdne sbíraly korálky (které poztrácela Zlatovláska) do kouzelného kapsáře a na konci týdne si děti z nasbíraných korálků vyrobily náramky. Také jsme si vytvořili pomocníka na průzkum v pohádkové říši, a to skřítko Raráška. Vyrobili jsme si i květináč na kouzelné fazole, které nám daroval Jack. Samozřejmostí byla výroba hradu z krabic a postavíček, které hrad hlídaly před nepřáteli.

Děti také prošly výcvikem na zachránce princezen, který byl velmi náročný, ale myslím si, že ho všichni obstojně zvládli. Na konci tábora jsme ověřili jejich nabyté znalosti velkým pohádkovým kvízem. Základní otázky se týkaly nejnámějších pohádkových dvojic, hrdinů i krásek, zaklínadel i detailů z pohádkového života a také poznávání jednotlivých postavíček z pohádek. Tábor dopadl, jak jinak, než dobře a šťastně, jak už to bývá v pohádkách. Nikdo se neproměnil v ropuchu, ani nebyl uvězněn ve věži, a tak to má být.

Hned následující týden nás čekal druhý tábor na téma **Začarovaný**

les. Spolu s Raráškem jsme prozkoumávali zákoutí začarovaného lesa a poznávali jeho krásu. Děti si vyrobily pokladničku na drahokamy, které po čas tábora sbíraly. Poklad se nemůže samozřejmě nechat jen tak někde ležet bez dozoru, a proto jsme k němu ještě přidali soviho strážce. Hned první den měly děti za úkol najít ztracená zvířata z lesa a do notýsku si zakreslit jejich stopy. Také si každý domů odnesl kus lesa – strom z korálku, starou chaloupku, kouzelnou houbu a spoustu dalšího.

Naštěstí se nám nikdo v začarovaném lese neztratil, a tak tábor skončil také šťastně.

Druháci německy

Že se už v druhé třídě učí němčina? No jasně! Ve školním roce 2020/2021 se někteří žáci současně 3. A začali učit německy. Jak je to možné? Díky dvouletému projektu č. 298 „Společný jazyk – společná budoucnost“, který zastřešuje VŠTE v Českých Budějovicích. To znamená, že i ve třetí třídě pokračujeme. Přece se říká: „Ko-

lik řečí znáš, tolikrát jsi člověkem“. A co jsme všechno zvládli? Umíme německy počítat, určit barvy, pojmenovat ovoce a zvířata, ale především se umíme představit. A to se hodí, když našimi sousedy je Německo a Rakousko. Někteří si němčinu na vlastní kůži vyzkoušeli právě na dovolené. A to bylo teprve dobrodruž-

ství. Během minulého roku jsme se spojili s dětmi z jedné základní školy v Německu. Doba koronavirová nám to neumožnila offline, ale i online to byla zábava. Na konci roku jsme dostali dokonce i diplomy! Letos by nás snad mohla čekat i společná a opravdová exkurze. Už se těšíme. Auf Wiedersehen.

Děti z 3. A a Martina Zobalová

Náš školní pozemek

Určitě všichni, když chodíme zadními dveřmi na tělocvik, jsme si všimli našeho pozemku a spousty rostlin, u kterých ani nevíme, jak se jmenují.

Které málo známé rostliny a keře nám rostou na školním pozemku? Tak třeba takové kdoule.

U nás na pozemku roste vpravo v rohu. Její plody mají žlutou barvu a tvar jako jablko nebo hruška. Dřív naše babičky z nich dělaly marmelády.

Nebo třeba mišpule, dají se jíst a obsahují vitamín C, ale u nás na pozemku jsou spíš na okrasu a pro potravu ptactva.

Také nám na pozemku roste rakyt-

ník. Ten název už jste určitě někde slyšeli, je to keř s malými oranžovými plody. Používá se i u nás v jídelně, máme z něj šťávu. Na podzim se sklízí více méně vše.

A co přidat na zahrádku teď na podzim aneb Co se dá teď zasadit? Jsou to hlavně cibuloviny, takže tulipány, narcisy nebo třeba sazenice jahod, které na našem pozemku vystřídaly rajčata a papriky na vyvýšených záhonech.

Proč náš skleník není zasklený? Je to proto, že neznámí výtržníci po něm házeli kameny. Skleník se pak párkrát zasklil znova, ale protože se to opakovalo, nechala se jenom konstrukce skleníku.

Na závěr malá hádanka pro vás... Uhádněte, jak se říká tomuto keři? (Odpovědi noste do redakce).

Na zvědavé otázky redaktorky Tyláčka odpovídala p. uč. Ladislava Lecjaksová, která do článku poskytla i své fotografie.

Hurá do pravěku

Ohlédnutí za projektovým dnem na téma „PRAVĚK“ napsali žáci ze 4. C.

Dnes jsme v naší třídě vyráběli zuby tygrů a kly mamutů z hlíny. Seděli jsme u umělého ohně a tančili pravěké tance. Potom jsme pomocí uhlíků malovali na skály z papíru. Paní učitelka nám četla o starší době kamenné. Den byl suprový a moc jsem si ho užil.

(Lukáš Rádr)

Mně se líbilo, jak děti přišly do třídy v oblečení pralidí, jak jsme tančili kolem ohně a napodobovali chování pračlověka. Dozvěděla jsem se spoustu zajímavých věcí. Třeba jak se lidé v pravěku dorozumívali, buď křikem, nebo pohybem rukou a nohou, potom i jednoduchou řečí. Zjistila jsem, že pralidi kreslili na skály uhlím. Kreslí třeba mamuty, šavlobubé tygry nebo bizony. Pralidi lovili šelmy, aby měli potravu a kožichy.

(Matylda Němečková)

Učili jsme se o pravěku, o starší době kamenné. Do školy jsme přišli jako pralidi a vyráběli jsme náhrdelník z rychleschnoucí hmoty. Nejvíce se mi líbilo, že jsme byli jako doo-

pravdičtí lovci mamutů. Také jsme malovali na barevný papír jako na skálu. Podmalbu papíru jsme si připravili den předtím. Malovali jsme opravdovými uhlíky z ohně. Dokonce jsme i tancovali kolem umělého ohně. Dnešní den se mi moc líbil.

(Julie Pokorná)

Ve čtvrtek jsme se ve třídě sešli jako pravěcí lidé. Dozvěděli jsme se, že lidé tenkrát žili v tlupách asi po dvaceti až třiceti. Nejvíce mě bavilo vyrábění a tančení kolem ohně. Tvořili jsme náhrdelník z kostí a kreslili jsme na skálu pravěká zvířata a pravěké lidi. Moc, moc a moc jsem si to užila. Doufám, že takhle zase někdy do třídy přijdeme. Den jsme zakončili tancováním u ohně.

(Nikola Jaroušková)

Líbilo se mi, jak jsme malovali na papír jeskyni. Byla to velká zábava. Byli jsme oblečení jako jeskynní lidé a vyráběli jsme z rychleschnoucí hmoty zuby zvířat a povídali si o pravěku. Celý den se mi moc líbil.

(Amia Isabella Hladká)

Na projektovém dni o pravěku se mi líbilo vše. Například, že jsem mohl ukázat pazourek a křesání, malová-

ní jeskynních maleb a ze všeho nejvíce, že jsme byli oblečení jako lidé z té doby.

(Zbyněk Malík)

Dnes se mi nejvíce líbilo vyrábění kostí a zubů z hmoty, která sama uschne. Potom zuby navlékneme na provázek a tím vznikne náhrdelník.

(Jan Dvořák)

Líbilo se mi, jak jsme malovali pravěký obraz a jak jsme modelovali různé pravěké výrobky. Bylo hezké, že děti byly převlečeny za pravěké lidi.

(Leoš Duchoň)

Dnešní den, se mi moc líbil, protože jsme měli pravěk. Mohli jsme přijít oblečení z té doby. Také jsme si malovali uhlíky na obličej. V koberečce jsme měli jako oheň, kolem kterého jsme seděli, zpívali a tancovali. Také jsme malovali lov mamutů. Líbilo se mi všechno, ale nejvíce to malování uhlíkem na obličej.

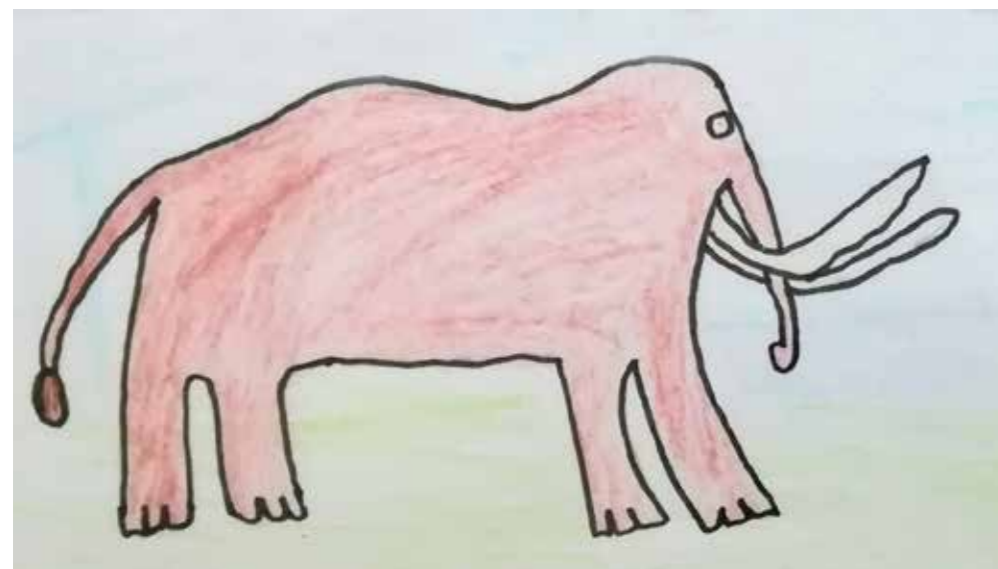
(Zuzana Hvězdová)

Dnes jsme ve škole probírali pravěk. Byli jsme oblečení tak, jak se oblékali v pravěku. Oblékla se tak skoro celá třída. Líbilo se mi, že nám paní učitelka četla a vyprávěla o té době. Líbilo se mi, že jsme se při tom bavili a zároveň se i učili.

(Karolína Jiravová)

Školní projekt „Pravěk“ nám zpestřila návštěva rodičů žáka Zbyňka Malíka. Paní Lukášová dětem prakticky ukázala tkaní látek v době pravěku a pan Malík převedl křesání pazourkem. Obě činnosti si děti vyzkoušely a byly NADŠENÉ. Oběma rodičům moc děkuji za skvělou pomoc při výuce a obdivuji jejich nadšení k historii.

Eva Hralová

Projekt „Voda“ ve 3. B

Na začátku září jsme navštívili venkovní výstavu fotografií **Voda a civilizace**. Ve skupinách se děti zaměřily na jednotlivá témata z výstavy, vytvořily k nim plakáty a ty pak prezentovaly ostatním.

Při **češtině** jsme společně utvořili myšlenkovou mapu a následně všechny výrazy seřadili podle abecedy. V **matematice** jsme porovnávali spotřebu vody v různých zemích světa. Při **prvouce** se děti dověděly, jak probíhá koloběh vody v přírodě, jak se dostane pitná voda do kohoutků u nás doma a co je třeba dělat pro to, aby voda na planetě zůstala čistá. Při pokusu se slanou vodou děti vytvořily krystalky soli. Při **hudební výchově** jsme hledali a ilustrovali známé písničky o vodě, při **pracovních činnostech** jsme složili jednoduchou lodičku z papíru. Kapky vody s názvy barev v **anglickém jazyce** děti vytvořily s paní učitelkou Ježkovou.

Celý projekt jsme završili ve Sladovně interaktivní výstavou **Voda mne napadá**.

Zkusili jsme také vymyslet pohádkové příběhy a básničky s tématem vody. Posuďte sami, jak se nám to povedlo.

Vodička

Natálie Pechlátová

Voda, voda, vodička,
houpá se tam lodička.
Za lodičkou holčička,
jmenuje se Emička.
Za ní ještě chlapeček,
jmenuje se Daneček.
Vodu mají oba rádi,
jsou s ní velcí kamarádi.

Voda

Filip Velát

Voda, voda, chytrá je,
milion let stará je.
Dinosaury ještě zná,
paměť hodně velkou má.

DOBRODRUŽSTVÍ JOHY A SÁRKY

Žily, byly dvě nejlepší kamarádky veverka Johanka a liška Sárinka. Žily v lese, kde byla křišťálová studánka. Všichni z ní pili. Jednou se zvířátka šla napít a studánka byla prázdná – všechna voda zmizela. Když to uviděly Johanka a Sárinka, tak si hned řekly: „Takhle to přeci nemůžeme nechat, musíme tu vodu najít!“ A tak se vydaly vodu hledat. Šly přes dlouhou paseku, pak přes pole, kde potkaly zajíčka Aničku. „Ahoj Aničko, nevíš, kam zmizela všechna voda?“ „To nevím,“ odpověděla Anička, „ale vím, kde byste ji mohly najít. Musíte ke křišťálovým vodopádům. Musíte přejít přes dřevěnou lávku a pak přes strašidelný les. Tady máte kouzelný žalud, pomůže vám v nouzi.“ „Děkujeme, už radši půjdeme, začíná se stmívat.“

Přešly přes dřevěnou lávku, ale kudy teď? Ale né, žalud jim spadl do potoka. Rychle za ním! Běžely podél potoka, pak se žalud zasekl mezi kameny, a když zvedly hlavu, zjistily, že jsou u strašidelného lesa. Byl opravdu kouzelný, zavedl je až na místo. Když vešly do strašidelného lesa, byla úplná tma, bylo slyšet jen houkání sovy. Najednou zašustilo ve křoví a vyskočila srnečka Kristýnka. „Ahoj, co děláš ve strašidelném lese?“ ptala se Sárka. „Ztratila jsem se! A co tady děláte vy?“ „Hledáme křišťálové vodopády.“ Kristýnka jim nabídla svou pomoc. Zrovna před malou chvílí kolem vodopádů proběhla.

„Tak jsme to dokázaly!“ radovaly se Johanka se Sárkou. Vylezly nahoru, uvolnily vodopád a voda tekla až do jejich lesa. Když se vrátily, křišťálová studánka už byla plná. Všichni byli šťastní, radovali se a na počest Johanky a Sárky uspořádali slavnost vody. „Sláva Johance a Sárce!“

Sára Boháčová, Johanka Pokorná, 3. B

O KAPIČKÁCH NATÁLII A ADÉLCE

Žily, byly dvě kapičky vody – Natálie a Adélka. Ty se vydaly na cestu světem. Vyrázily do Prahy a tam potkaly kocoura Mourka. Ten jim řekl, aby se nechaly vypařit. A ony Mourka poslechy. Nechaly se vypařit a pak spadly do moře jako dešťová voda. Tam potkaly medúzu Fialku, ta jim poradila, aby doplávaly na souš a nechaly se vsáknout do písku. Tam narazily na tři želvy. Bětka a její dvě dcery – Lucii a Marušku. Bětka je pozvala na oběd. Měly řízek s kaší. Po obědě si pěkně pohrály s Lucií a Maruškou. Zůstaly u želviček do rána a pak se rozhodly, že se vrátí domů. Cestou potkaly medúzu Fialku i kocoura Mourka, kterým vyprávěly, co všechno po cestě zažily. Zjistily, že je všude dobře, ale doma je nejlíp.

*Natálka Pechlátová,
Adélka Růžičková, 3. B*

PŘÍBĚH VODY**1. kapitola David**

Byl jeden vědec David a toho zajímalo, jak se do studny dostane voda. Jednou zjistil, že v jedné staré studni je vchod do hlubin Země. A tak se vydal na dobrodružnou výpravu. David pomalu slaňoval do studny. Plaval studenou vodou, až najednou uviděl hejno malých rybiček. Rychle zareagoval a vyhnul se. Začal mít hlad, a tak vylezl na veliký kámen, vytáhl nůž a rozkrájel maso a zeleninu, kterou si vzal na cestu.

2. kapitola Elf

Na jiné planetě jménem Amugále žil jeden elf Elfián. Ten se dověděl o puklině k podzemnímu jezeru. Když se vydal na cestu k puklině, uviděl na kamenitém pobřeží delfíny, kteří skákali několik metrů do vzduchu. Šel kolem vody pořád na severozápad. Najednou uslyšel pís-

kot větru, a pak uviděl obrovskou puklinu táhnoucí se až k horizontu.

3. kapitola Dračí vejce – shledání

Elfián údivem málem spadl na zem. Slezl do pukliny a došel až ke křižovatce, kde byla spousta chodeb. Vydal se první chodbou, kterou zahlédl. Šel dlouho, až uslyšel vlny, které se rozbíjí o skálu. Najednou Elfián uviděl něco blyštivého, ponořil se do vody, když v tom ho něco chňaplo! Vytáhl svou šavli a sekl do toho. Byla to odporná chaluha, která ho čapla za nohu. Ta hlídala dračí vejce. Elfián sekl podruhé, chaluhu usekl a rychle popadl dračí vejce. Vtom si všiml, že na břehu leží vyčerpaný člověk. Byl to David. Měl zavřené oči, byl v bezvědomí. Elfián vytáhl své byliny a Davida vyléčil. Zanedlouho otevřel David oči a vyděsil se, protože elfa ještě nikdy neviděl a myslel si, že ho chce ten podivný mužík zabít. Ale Elfián řekl: „Neboj se, já ti neublížím.“ Nakonec se z Davida a Elfiána stali dobří přátelé.

Jejich přátelství vzniklo jen díky tomu, že se oba zajímali o vodu.

*Bety Jandová, Filip Velát
a Erik Janovský, 3. B*

O VODĚ

Dobrý den, milé děti! Dnes vám budeme vyprávět o vodě. Byl jednou jeden chlapec, který netřídil odpadky a házel je do rybníka. Studánkové víly se zlobily, protože jim do studánky stékaly odpadky. A také mořské víly se zlobily. Musí od odpadků odhánět ryby a mořské živočichy. Vodníci se taky zlobili. Odpadků bylo pořád víc a víc. Ten kluk, co házel do rybníka odpadky, se jmenuje Matěj. Vodníci, mořské víly i studánkové víly už byli připraveni – vodníci s kouzly, studánkové víly s kouzelnými knihami a mořské víly se sítěmi. Matěj uvízl

v sítěch, vodník ho proměnil v kapra a zavřel ho do klece. Teprve potom si Matěj uvědomil, že chce být volný a prosil vodníka, aby ho proměnil zpátky v kluka. Vzpomněl si, že se ve škole učili, že voda je pro náš život velmi důležitá a je potřeba, aby zůstala čistá. Slíbil vodníkovi, že všechno uklidí. Vodník ho pustil a Matěj svůj slib splnil. Nikdy už do vody ani jinam do přírody odpadky nevyhodil.

*Ema Bittmannová,
Natálka Kuželová, 3. B*

Voda

Ivana Ježková, paní učitelka

*S posvátnou úctou
hledím na tvoji hladinu.*

*S posvátnou úctou
se klaním tvé síle.*

*S posvátnou úctou
děkuji.*

*Jsi ve mně,
jsi v každé bytosti,
v každé rostlině.*

*Z tebe se rodím,
tebe přijímám
i odevzdávám.*

Bez tebe umírám.

Záložka do knihy spojuje školy

Kniha může být různorodá: veselá i smutná, napínavá, dobrodružná či pohádková. Prostě nám svým příběhem zpestřuje i ovlivňuje život. K čertě neodmyslitelně patří záložka, díky které se vrátíme do pokračování knižního příběhu. A právě „Záložka do knihy spojuje školy“ je projekt, jehož podstatou je tvorba knižních záložek.

Žáci naší školy již sedmým rokem malují záložky, které si během měsíce října vyměníme s naší partnerskou školou ve Velkém Krtiši na Slovensku.

Tento rok jsme malovali na téma: „Okouzlivý svět knižních příběhů, pohádek a básní.“ Projektu se účastnili žáci z 1. i 2. stupně. Některé záložky můžete shlédnout v našem časopisu Tyláček.

Strašidelný den v 1.C – 22. 10. 2021

Co se Ti na strašidelném dni ve škole líbilo?

*Líbilo se mi vyrábění netopyřích lampiček. - Sofinka N.
Plnění strašidelných úkolů z Čj a M. - Stelinka, Amálka, Kuba
Jak jsme tiskali z listů netopyří. - Madlenka, Dominik
Krásné byly kostýmy mých spolužáků. - Julinka
Nejvíce se mi líbil začátek strašidelného dne, když přiletěly do třídy jako strašidla paní učitelka, paní vychovatelka a paní asistentka :-). - Ondra
Mně se líbilo, jak jsme volali Kačence domů, když nemohla být s námi ve škole. - Zuzanka
Líbilo se mi celý den, byla legrace. - Robin, Jiřík, Kája, Matěj, Kryštofové, Agátka*

Celá třída 1. C:

Všichni jsme pyšní, že jsme získali POTVRZENÍ O ÚSPĚŠNÉ ZKOUŠCE Z ČARODĚJNICTVÍ :-)

...tak a teď pozor na nás...

Z NAŠICH MATEŘSKÝCH ŠKOL

Loučení s minulým školním rokem v KMŠ

NÁVŠTĚVA NA STATKU

Konec školního roku tradičně patří výletům. S dětmi z KMŠ jsme kromě dalších akcí navštívili také statek Zelený dub v Dubí hoře. Děti prošly celý statek, prohlédly si koně a kozičky. Nejvíce se všem líbily ovce. Děti mohly vidět průběh dojení a měly možnost ovce krmit a hladit. Všichni jsme obdivovali, jak na konci naší návštěvy celé stádo ovcí vyhnal ovčácký pes na pastvu.

DEN S FLORBALEM

Na konci minulého školního roku jsme se snažili trávit s dětmi co nejvíce času venku. Potěšila nás červnová návštěva trenérů z píseckého florbalového klubu, kteří se věnovali na zahradě postupně jednotlivým třídám. Trenéři měli pro děti připravený zajímavé pohybové činnosti, děti byly nadšené.

ROZLOUČENÍ S PŘEDŠKOLÁKY

Konec června již tradičně patřilo loučení s předškoláky. Každý předškolák v KMŠ dostal na památku několik dárků včetně knihy s věnováním, tričko se jmény dětí a s logem školky a pamětní klíč s podpisy p. učitelek. Po slavnostním loučení děti společně s rodiči soutěžily na zahradě školky. K večeru jsme si vyprávěli u ohýnku a opékali buřty. Většina předškoláků pak ve školce přespávala. Pro všechny to byl nezapomenutelný zážitek.

MOTÝLCI U SLUNÍČEK

Konec školního roku znamenal v naší školce začátek projektu o hmyzu, se kterým pokračujeme také v tomto školním roce. V červnu jsme chovali ve třídě Sluníček motýly. Z pěti housenek se nám po několika týdnech vylíhlo pět krásných motýlků. Po pár dnech pozorování ve školce jsme je vypustili na školkovou zahradu.

rování ve školce jsme je vypustili na školkovou zahradu.

Nový školní rok v KMŠ

NOVÉ PRVKY NA ZAHRADE

Během letních prázdnin na zahradě KMŠ a 9. MŠ přibýlo několik nových hracích prvků. Jsou součástí projektu „Kamarádi z hmyzí říše“, který přibližuje dětem zábavnou a zajímavou formou svět hmyzu. Realizaci, na kterou se podařilo získat prostředky ze dvou projektů spolufinancovaných Státním fondem životního prostředí ČR na základě rozhodnutí ministra životního prostředí, provedla firma Hřiště pod květinou. Na zahradách obou školek se tak nově objevily dřevěné prolézací tunely, které svým tvarem evokují mravence a také byly nainstalovány hmyzí domečky. Děti je postupně vyplňují materiálem, do kterého se mohou mrňouskové z hmyzí říše nastěhovat a děti pak je mohou zblízka pozorovat. Nová dřevěná pexesa s možností každodenní obměny obrázků dává dětem příležitost seznamovat se obrázky živočichů i rostlin formou hry.

DEN S FOTBALEM

Krásné slunečné podzimní dny se snažíme využívat s dětmi v maximální míře k pohybu venku. K tomu nám přispěli také trenéři z fotbalového klubu FC Písek, kteří připravili pro předškoláky na zahradě hezké sportovní dopoledne.

VÝLET NA ŽIVEC A JARNÍK

Slunečné počasí nám vyšlo také při výletu do píseckých lesů. Dojeli jsme k Živci a došli na Jarník. Děti z obou tříd, které chtěly, vylezly s p. učitelkami na rozhlednu obdivovaly krásný výhled. Všechny děti se také velmi divily velkému množství šišek, kterých si všimly ve vrcholcích smrků při výstupu na rozhlednu. Po sestupu dolu jsme si dali zaslouženou svačinu, po které se třída Hvězdiček vydala na vyhlídku píseckých lesníků. Děti ze Sluníček došly k Živci, kde se vyřádily na prolézačkách a starší děti i na visutém 3D bludišti.

ANDĚL PRO HOSPIC ATHELAS

Jako v minulých letech se i letos zapojily děti z KMŠ do podzimní akce domácího hospicu Athelas. Vysvětlili jsme dětem přístupnou formou, co znamená hospic a proč je práce pracovníků z Athelasu tak důležitá. I když se může zdát téma umírání a smrti pro děti vzdálené, je určitě dobré o tomto tématu s dětmi mluvit. Formou příběhu o andělkovi jsme dětem toto složité téma přiblížili a společně jsme pak ve školce vyrobili velkého anděla. Naučili jsme se také andělskou písničku, kterou jsme si společně zazpívali i na výstavě u starého mostu. Doufáme, že náš anděl spolu s krásnými nápaditými andělky z dalších školek přinese lidem hodně radosti.

Za KMŠ - Lenka Kučerová

Podzim v 9. MŠ

SLŮŇATA

Předškoláky čeká 8 lekcí plaveckého výcviku, které mají spojeny s prohlídkou našeho města. Během cesty poznáváme památky a zajímavosti Písku. Netradiční prohlídkou byla návštěva Křižíkovy elektrárny. Dětem se exkurze velmi líbila.

V září jsme s dětmi vyrazili na piknik k rybníku v Topělci, počasí nám velmi přálo. Děti měly možnost pozorovat změny v přírodě, které nám příroda nabízela. Procházku jsme si užili a už teď se těšíme na jaro, až znovu vyrazíme.

Pro nejstarší děti v mateřské škole bylo připraveno sportovní do-

poledne pod vedením zkušených fotbalových trenérů. Děti zvládly řadu sportovních disciplín a úkolů.

MEDVÍĎATA

Děti navštívily písecké muzeum v rámci programu „S človíčkem do minulosti“. Díky tomu se měly možnost přenést v čase až do středověku. Zatančily si středověký tanec a dozvěděly se mnoho zajímavých a nových poznatků o této době.

Děti taktéž navštěvují písecký bazén, kde se učí základům plaveckého výcviku.

Štěňátka a Medvíďátka vyrobily „anděly“ v rámci akce, kterou pořádal

hospic Athelas. Andělé byli vystaveni na starém mostě. Děti s paní učitelkami měly možnost si prohlédnout i jiné výtvary z mateřských školek. A za účast v projektu dostaly odměnu v podobě sladkého perníčku.

Podzim v 5. MŠ

Podzim je krásné období, příroda se sice začíná chystat k zimnímu spánku, ale školka ožívá, po prázdninách je v ní zase rušno a veselo. Do 1. třídy Kuřátka nastoupily nové děti, které se seznamují se vším novým, a v ostatních třídách už jsou většinou „zkušeni a ostrileni“ malí raubíři. Podzim nabízí spoustu aktivit, které lze s dětmi dělat, a jelikož nám počasí tento podzim přálo, užili jsme si spoustu krásných dnů. Pojďte s námi nahlédnout do pár z nich...

HRÁTKY S KAŠTANY

Dva týdny jsme se chodili s dětmi ze třídy Kuřátek dívat do parku, kdy už začnou konečně ze stromů padat kaštaný. Minulý týden přiběhl Páťa ráno do třídy a povídá: „Už, paní učitelko, už padají...“ Celé dopoledne se děti těšily na vycházku. Toho dne nám svačina trvala snad deset minut a v šatně padaly rekordy v rychlosti oblékání. Dětem hořely tváře a v jejich očích bylo velké nadšení. Společnými silami nasbíraly plnou tašku kaštanů, se kterými si následující týden hrály. Kaštaný jsme využili při různých hrách, posloužily jako cvičební pomůcka i k tvoření různých prostorových obrázků. Pomocí kaštanů jsme se naučili počítat, porovnávat menší, větší a naučili se o nich básničku. Kaštaný padají ze stromů každý rok, a přesto z nich mají naše ratolesti stále stejně velkou radost.

(napsala: Ivana Němcová)

ŠTĚŇÁTKA

Děti ze třídy Štěňátek navštívily poprvé výstavu Pilařiště v písecké Sladovně. Děti si hned v úvodu vyslechly krátkou pohádku o Rumcajsovi. A poté se vydaly na průzkum prostoru, který nabízel nepřeberné množství úžasných didaktických prvků a prolézaček. Pilařiště bylo krásné a určitě se opět vypravíme na další výstavu.

Štěňátka během podzimního období upekla jablíčkový štrúdl, na kterém si velmi pochutnala.

Na začátku října se konalo ve školce divadlo „Zvoneček“. Připravily si pro nás tradiční pohádku O veliké řepě. Pohádka byla jako vždy úžasná.

KOŤATA

U koťátek jsme zavzpomínali na rozloučení s předškoláky, které se konalo na konci školního roku. Děti absolvovaly výlet vlakem do Vrcovic a procházku kolem řeky Otavy. Večer se děti těšily na noční přespání ve školce, během kterého si užily hledání pokladu a pohádku na dobrou noc.

Za 9. MŠ - Olga Posekaná

NA VÝLETĚ ZA ZVÍRÁTKY

Léto skončilo, začal podzim a s ním i nový školní rok. A také začala naše nová dobrodružství s dětmi. Jako každý rok, tak i letos, jsme se byli podívat v Záchrané stanici Makov.

Viděli jsme krásného krkavce, vydru Matýska, který se nám předváděl a různě kašpárkoval, párek čápů s poraněnými křídly. Sovy, které se chytly do elektrických drátů, a plno dalších nemocných zvířátek, o které se ve stanici výborně starají a pomáhají jim k brzkému návratu zpět do přírody. Děti ze Zvonečku nadšeně poslouchaly příběhy o jednotlivých zvířecích obyvatelích stanice. Když nám vyhládlo, opekli jsme si buřty, v zázemí stanice jsme nakreslili obrázky o tom, co jsme dnes všechno viděli a autobusem vyrazili zpět do školky.

Byl to báječný den, na který budeme dlouho vzpomínat. Poznatky o zvířátkách určitě využijeme při dalších hrách ve školce.

(napsala: Žaneta Vaverková)

SPORTOVNÍ DEN NA FOTBALOVÉM HŘIŠTI

Děti z předškolních tříd byly pozvány na Písecký fotbalový stadion na sportovní den. Děti si během dopo-

ledne vyzkoušely spoustu fyzických dovedností, prolézaly látkovým tunelem, házely míčem na cíl, přetahovaly se o lano, skákaly na míči, zdolávaly různé překážkové dráhy, ale hlavně se seznámily s pravidly fotbalu. Sportovním dopolednem nás provázeli trenéři fotbalu a děti, které již fotbal hrají. Všichni byli úžasní a děti výborně motivovali do všech sportovních disciplín. Mezi dětmi se objevili opravdoví fotbaloví nadšenci a den se jim natolik zalíbil, že se do fotbalového oddílu chtějí přihlásit. Kdo ví, třeba je mezi nimi další Petr Čech nebo Tomáš Rosický

(napsala: Vendula Rynešová)

TŘÍDA SLUNÍČEK VYRÁŽÍ NA AKCE

V září jsme dostali pozvání na divadélko, které nám zahrálo v parku u altánku. Pořadatelé studentského Majálesu nám připravili pěkné záze-
mí a loutkovou pohádku O hloupém Honzovi a draku jsme si opravdu užili. Nemohli jsme si také nechat ujít soutěž dračích lodí, při které jsme fandili ze všech sil. Děti ze Sluníčkové třídy na tento den rády vzpomínají. Jak říkají děti: „Konečně se tu něco děje“.

(napsala: Anna Vyhlídková)

Po prázdninách přivítaly děti z 11. MŠ na Hradišti veverky

V září to zase všechno začalo. Po letních prázdninách jsme se opět sešli v naší mateřské škole. Po školní zahradce pobíhaly veverky a nám do školky přišli kamarádi. Přišli mezi nás i noví kamarádi a bylo co objevovat – nové hračky, nové tváře, školní zahradu s novými environmentálními prvky.

Pan podzim zavítal mezi nás a dopřál nám i krásné slunné dny, které jsme si užívali na naší krásné zahradě a v blízkém lese. Hrabali jsme listí, sbírali šišky a plnili jsme hmyzí domky pro zvířátka, která půjdou na zimu spát. K podzimu neodmyslitelně patří dýně, ty jsme také s velkým nadšením dlabali a u toho dlabání zpívali: **Září, říjen, listopad, už vím, že mám podzim rád.**

Také jsme po roce a půl začali opět chodit plavat. My, předškoláci, se vody nebojíme.

Také jsme se zapojili k akci „Papučový den“ na podporu domácího hospice „ATHELAS“ v Písku, pro který jsme vytvořili sochu anděla, která už v tuto chvíli zdobí hospic. Tohoto krásného anděla bylo možno vidět na veřejné výstavě U Kamenného mostu v Písku.

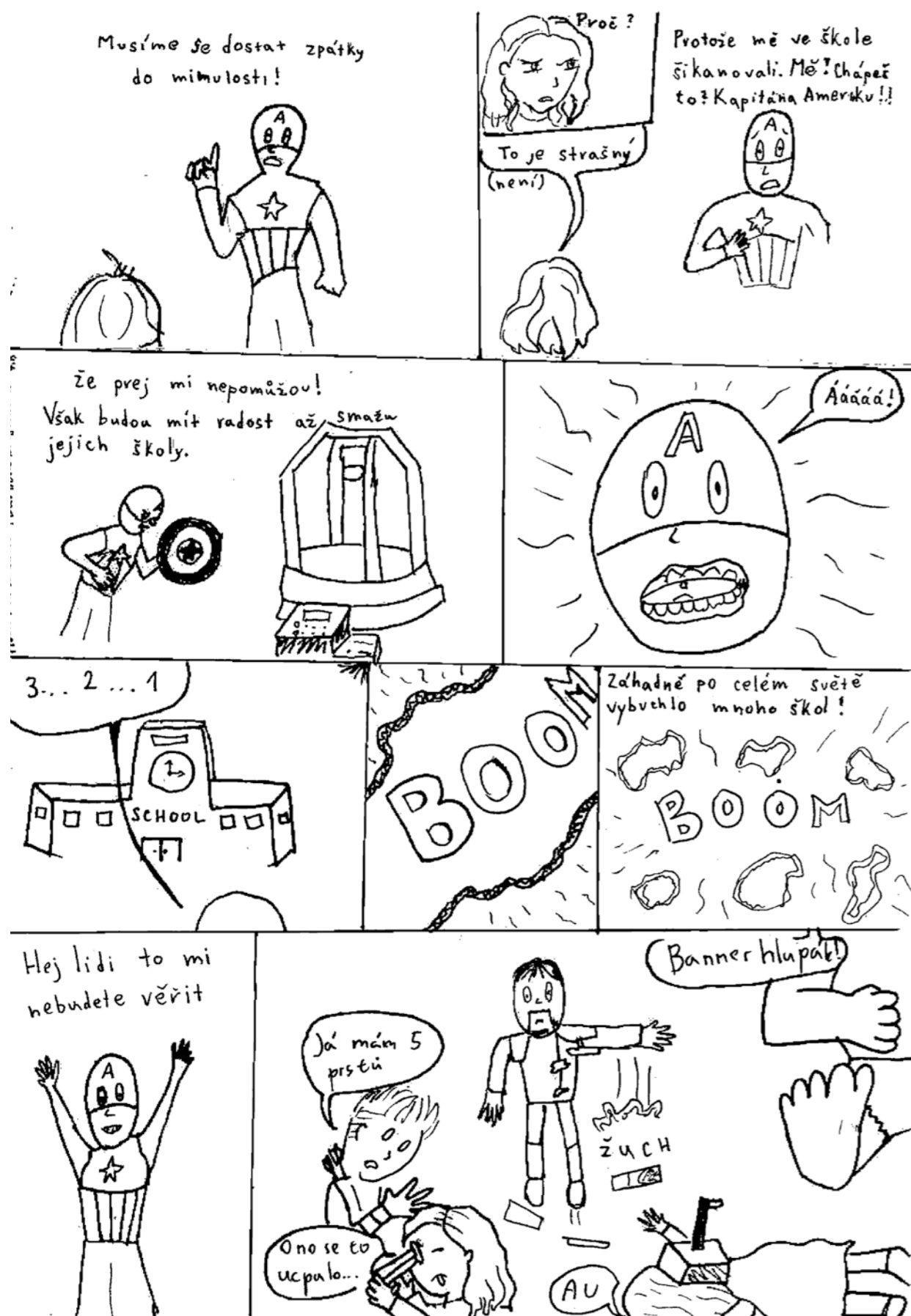
Holčičku Andělku jsme s láskou vytvářeli společně pod vedením paní učitelky Darii. Ať je naše Andělka symbolem lásky a víry pro všechny klienty a možná i pro všechny bytosti na této zemi.

KOMIKS

Františka Kadlčáková, Barbora Dragounová, 7.B

Kapitán Amerika a výbuch škol

TVORBA DĚTÍ

Ranní prázdnota

Vypravování podzimního zážitku

Podzim již usedl na roční trůn a připravuje přírodu na příchod zimy, jenže dnes skryla celou jeho práci s barvením listů ranní tma a o to je pro důvod navíc, proč nechtít vstát. Sladký spánek ale mizí stejně rychle jako pára z mého čaje. Do školy ... musím. Hned, jak vyjdu ze dveří, pustí se do mne chlad a náladu nezlepšuje ani vědomí, že mě čekají tři kilometry pěšky.

Z mostu před branou je vidět pár ledových žlutých jisker mezi mraky na východě, každý potichu doufá, že přinesou letní slunce. Doufáme však marně a jiskřičky se ze studu schovávají za mračny. Když ne slunce, tak aspoň nějaký noční pták se může ozvat, probleskne mi hlavou. Je to jen další marné přání. Ticho leží kolem, snad ani listy nešustí pod nohama. Bratr se mnou nemluví a příroda také mlčí.

Zvuky se rozezná, až když nastoupím do autobusu, už je ale pozdě. Tíživá mlčenlivá prázdnota se vetřela do mé hlavy, snad mi kamarádi dokážou pomoci, rozesmát mě, jak to zvládají každé podzimní ráno. Jednou se jim musím odvděčit, tak snad to stihnu do Vánoc.

Františka Kadlčáková, 7.B

Včerejšek mě předal zítřku,
přítomnost není, plyne čas.
Vládce s nekonečnou mocí
už lapil všechny, tebe, nás.

Bez veškerých nadějí
ztraceni v říši snění,
kde mračna táhlá šeptají
úniku, že není.

Sny – bez narození a smrti,
existují bez veškerého života.

Práce sny planety drtí
a po probuzení temnota.

Františka Kadlčáková, 7.B

Ježeček a podzim

Letí, letí lísteček
popadl ho ježeček.

Leze, leze dál
a kaštiny posbíral.

Přidal k tomu žaludy
a utekl tamtudy.

Utíkal a utíkal,
žížaly si vychutnal.

Vykutil si postýlku,
přinesl si peřinku.

A spal a spal a spal.

3. A

Pohádky ze 6.A a 6.B

6.B – Jana Kračmarová

NEŠIKOVNÝ KŮŇ KOPÝTKO

Byl jednou jeden kůň, který se jmenoval Kopýtko. Říkali mu tak proto, že byl nešikovný. Všechno vždycky pokazil. Jednoho dne se rozhodl, že půjde do světa a naučí se tahat stromy a být užitečný. Šel dlouho a uviděl v dalece zajíce, který se nemohl dostat z pasti, kterou tam naličili lidé. Kopýtko zajíci pomohl a ten se rozhodl, že půjde s ním do světa. Šli společně krajinou, došli ke kouzelnému lesu a tam spatřili velikého obra, který si nesl na zádech klec se skřítky, kteří volali o pomoc. Kopýtko se zajícem se rozhodli, že je vysvobodí. Kopýtko odlákal zlého obra od klece, mezitím zajíc

otevřel klec a pomohl tak skřítkům. Kouzelní skřítkové na oplátku z Kopýtky vykouzlili silného, šikovného koníka a zajáci plnou spíž na zimu. Oba skřítkům poděkovali a vydali se na dlouhou cestu domů. Doma Kopýtko nejdříve nemohli poznat, ale prozradila ho jeho lysinka ve tvaru hvězdičky. Kopýtko měli všichni rádi a nikdy se mu už nesmáli. Víc jsem nestihl...

6.B – Eva Marie Tomášková

LEGENDA O ČTYŘECH KRÁLOVSTVÍCH

V jedné magické zemi byla čtyři království. Ta se nazývala podle živlů (elementů). V těchto královstvích

Podzim otvírá studená vrátka,
přichází potichu mezi nás zkrátka.

Na stromě usmívají se červená
jablíčka,

kteřá si brzy utrhne Anička.

Listy si vzaly barevné pláště,
žlutá a červená sluší jim zvláště.

Jesika Gáborová, 9. C

panovala harmonie a mír. Nikdy spolu neválčila – až do jednoho dne. Byl krásný, letní, slunečný den a slavil se svátek elementárních draků, kteří založili tato království. Z toho neměl radost Warloch a jeho pomocnice

Vyprávěcí kostky v Bradavicích

Ahoj, jsem Jennifer Swiftová a je mi čtrnáct. Můj život je skvělý. Hodní rodiče, kamarádi a co je nejlepší... ovládám magii. Jsem šťastný člověk.

Právě teď jsem na hodině čar a kouzel s kouzelnou hůlkou. Máme zadaný úkol od profesorky McGonagallové a máme vyčarovat z písku, který mám před sebou, pyramidu.

„Takže uděláte tohle,“ mávla profesorka hůlkou nahoru. „A pak tohle...“ mávla hůlkou zpátky dolů.

„A voilá... Máte pyramidu,“ řekla nadšeně.

Ihned jsem to gesto zopakovala a... O můj bože, povedlo se! V duchu jsem si zajásala.

„Paní profesorko?“ přihlásila jsem se.

„Ano, Jennifer?“ přispěchala ke mně. „Mám hotovo,“ ukázala jsem na pyramidu.

„Super, tak a teď si vezmi lupu a prozkoumej pyramidu. Je to ohromující,“

ci,“ řekla a odešla. Vzala jsem si tedy lupu a podívala se. To, co jsem viděla, mi vyrazilo dech. Bylo tam několik smajlíků s minitěličky, kteří se usmívali.

Lucie Málová, 8.A

Morning talk v 8. D

Dnes tu vítáme našeho historicky prvního hosta, našeho školníka, pana Libora Němečka.

Dobrý den.
Dobrý den.

Co jste dělal za práci, než jste se stal školníkem na naší škole?

Tři roky jsem dělal, tedy od roku 1998 do roku 2001, v Primě. Když se tady otevřel první supermarket, tak jsem tam dělal zástupce vedoucího v elektře a pak jsem nastoupil do ZZN, kde jsem byl 19 a půl roku na prodeji hutního materiálu a stavebnin.

A kdybyste to měl nějak srovnat, která práce vás bavila nejvíc?

Tak z těch tří je zatím tahle ta jednoznačně nejlepší, předpokládám, že už tady zůstanu. Do třetice všeho dobrého.

Je práce školníka ta, kterou jste chtěl dělat vždycky?

Určitě ne, já jsem chtěl být vždycky slavný muzikant nebo spisovatel a ani jedno se mi nepovedlo, takže s věkem přišla nejrozumnější možnost – dělat tohle až v důchodu.

Jak dlouho už tu pracujete?

Od minulého srpna, 1. srpna jsem začal, takže rok a měsíc.

Jak jste říkal, že jste chtěl být slavný zpěvák, tak my jsme se dozvěděli, že jste hrál v kapele. Na jaký hudební styl jste byli zaměřeni?

No, já jsem toho měl víc. Vlastně první kapela, kde jsem začal, byl takový rádobý punk na 3 – 4 akordy. V další kapele jsme hráli takovej pop-rock, pop-punk, což mě bavilo, a poslední byla vlastně metalová kapela. To byla moje zakládající kapela, kde jsem strávil 12 – 13 let.

A na co jste se zaměřoval vy, na jaký nástroj jste hrál?

Já jsem hrál prakticky na všechno,

nejdřív jsem hrál na kytaru, pak jsem hrál na bicí a skončil jsem u čtyřstrunné baskytary, vlastně jsem dokonce hrál na pětistrunnou, jak jsem se trochu za těch pár let zlepšil.

Pořád hrajete?

Hele, teď jsem začal trochu hrát, deset let jsem na to skoro nešáhl, vše, co jsem měl, jsem prodal. Nedávno jsem se od kolegů dozvěděl, že se koná nějaký muzikál, jestli bych nechtěl zahrát, tak jsem si pořídil takové malé nahrávací studio a pomalu v tom zase začínám něco dělat, ale v kapele už hrát neplánuju.

K té práci ještě, kolik tady denně trávíte hodin?

No, vždycky minimálně osm, ale v posledních dvou dnech až dvanáct.

Máte tady někoho, kdo vám pomáhá?

Levá a pravá ruka, to jsou moje největší pomocnice, a potom mi chodí po-

máhat údržbář Jarda Procházka, který dělá školníka na Křestance, na školce.

Měl by člověk mít nějaké předpoklady na to se stát školníkem?

Školník, to je taková práce, kde by se mělo umět úplně všechno, nebo když to neumí, tak se musí znát s někým, kdo to umí, aby to mohl udělat. Já jsem spíš ta druhá možnost.

Vyhovuje vám pracovní kolektiv?

Zatím nemám problém.

Máte nějakou historku za dobu, co tu pracujete?

Historku? Ono tu moc zábavných historek není. Jedině, že jsme teď hledali, jak ústí vývod odpadu ze stoupaček na dešťovou vodu. Slezli se tady všichni možní chytrí lidé a nebyli na to schopni přijít, pak přišel jeden s cigaretou v puse a měl to během deseti minut.

Je tady něco, co vás štve?

Jako každého školníka mě štve, když

žáci úmyslně demolují zařízení.

Vyhovuje vám školní stravování?

Já jsem takovej člověk, co sní skoro všechno, takže vyhovuje.

Co třeba nejoblíbenější jídlo ze školní jídelny?

Asi to je divný, ale mám rád sekanou, takže to je pro mě sekaná, nesmí být teda s kaší. Kaše je peklo.

Tak my doufáme, že vám i naše snídaně bude chutnat. Ještě poslední věc, na kterou se můžeme zeptat. Můžeme i my jako žáci dělat něco, aby se vám lépe pracovalo?

Už jsem o tom mluvil, snažit se nedemolovat zařízení školy. A když připomenu ještě za paní uklízečky, tak pokud možno se přezouvat.

To bylo všechno, děkujeme za rozhovor.

Dobrou chuť.

Drakiáda Podzim

Co se dělá a děje na podzim? Koruny stromů dostávají nové barevné kabátky stejně jako letošní poslední ovoce a zelenina, která právě dozrává a probíhá její sklizeň. Kaluže na zemi jsou častěji rozvířené kapkami deště a jako lodičky v nich pluje spadané listí. Vítr nám častěji dělá odvážného kadeřníka a my se pomalu chystáme na zimu. Než ale uvedeme v pohotovost naše sánky a boby, můžeme si užít zábavu i v těchto podzimních dnech.

Co takhle mezi mraky vypustit pár draků? A to je právě ta drakiáda. A draků nebylo jen pár! 24.11. se v odpoledních hodinách odehrála drakiáda na kopci u hospody U Báby

Lišků v Semicích u Písku. Nad střechou hospody se prezentovala přehlídka stáda pestrobarevných draků, barevnějších, než je listí na stromech v tomto období. Drakům k jejich leteckému cvičení přálo počasí, nejenže foukal kvalitní vítr, ale zároveň svítilo sluníčko, takže letu vše jen přálo.

Kdo svého draka neměl nebo se ho chtěl naučit vyrábět, měl tuto možnost uvnitř hospody, kde se papíroví draci vyráběli. Tam jsme si vyzkoušeli, jak je potřebná přesnost, aby drak opravdu vzlétl a nad zemí se chvíli udržel. Pokud některý z lidských draků dostal hlad, mohl se nasytit pečeným buřtem. Když už papírový drak neplive oheň, aspoň my, jeho řidiči, jsme si dali něco přímo z ohně.

Drakiáda nakonec skončila jako jedno hezké příjemné podzimní odpoledne v přírodě se spoustou kamarádů z naší školní i dračí říše.

Těšíme se na další podobné akce.

Váš školní parlament

Ruská federace

- a) **Ruská federace** je co do rozlohy největší zemí světa. Rozkládá se na přibližně 7 milionech km². Část se nachází na území Evropy, ale daleko větší je asijská část.
- b) Hranice mezi kontinenty tvoří pohoří **Ural** a **Kavkaz**. Za Uralem pak můžeme najít Sibiř a Dálný východ.
- c) Jezero **Bajkal**, se svou maximální hloubkou 1642 m, je nejhlubším jezerem na světě.
- d) Nejvyšší horou Ruska je kavkazský **Elbrus** s nadmořskou výškou 5 642 metrů.
- e) Se svojí délkou 9 288 km je **Transsibiřská magistrála** nejdelší železniční trať na světě.

Maslennica

Na obrázku je ukázka z jednoho ruského svátku, který se jmenuje Maslennica. Je to svátek vítání jara a je podobný našemu Masopustu. Slaví se celý týden, během kterého se nesmí jíst maso. Typickým jídlem o tomto svátku jsou bliny, východoevropská forma palačinek. První den v pondělí se vytváří Maslennica. Jedná se o postavu ze slámy symbolizující zimu, podobně jako u nás Morana. Děti ji oblékají do starých ženských šatů, různě ji zdobí a se zpěvem s ní chodí na koledu. Poté ji umístí na vrchol zasněženého svahu. Úterý je ve znamení her. Celá vesnice jezdí na saních, konají se lidové festivaly a loutková divadla. Lidé chodí v maskách a navštěvují sousedy. Středa patří návštěvám u příbuzných, konají se hostiny a požívají se bliny či jiné pokrmy. Ve čtvrtek přichází vyvrcholení zábavy a her a pořádají se hlavně pěstní souboje. I v pátek a sobotu lidé navštěvují domovy svých příbuzných. V neděli se prosí o odpuštění spáchaných křivd. Slaměná figura Maslennica se vynáší za vesnici či město a tam se na hranici za bujarého veselí spálí. Někde ji dokonce i pohřbí. Tím se Rusové symbolicky rozloučí se zimou a nastává oficiální vítání blížícího se příchodu jara, hojnosti, tepla a úrody.

Е	М	П	Е	Л	Ь	М	Е	Н	И	Н	В	
З	О	С	Н	Е	Г	У	Р	О	Ч	К	А	В
О	Р	Г	Й	В	Ц	О	З	Ё	Р	А	Б	А
Р	О	Ж	Д	Е	С	Т	В	О	Т	Т	Б	С
О	З	З	Ч	Н	С	М	А	К	Р	Я	Л	
М	К	Т	А	И	П	И	Р	О	Ж	К	И	
Д	О	О	Й	К	Х	В	Е	Н	Ю	В	Н	
Е	К	М	С	Т	Я	А	Н	Ф	Б	О	Ы	
Д	М	А	С	Л	Е	Н	И	Ц	А	Д	К	
К	М	А	Т	Р	Ё	Ш	К	А	Н	К	И	
Л	Х	О	К	К	Е	Й	И	У	Я	А	П	

Kolik slov dokážete najít v tabulce?

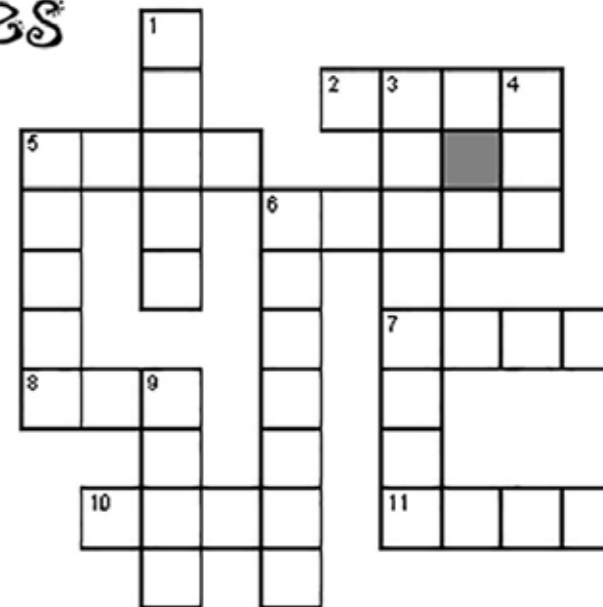
Pomůže vám nápověda a určitě nevdá, že neznáte azbuku.

Nápověda:

ПИРОЖКИ	koláče
БЛИНЫ	palačinky
ВАРЕНИКИ	zavařeniny
МАСЛЕНИЦА	Masopust
РОЖДЕСТВО	Vánoce
ДЕД МОРОЗ	Děda Mráz
СНЕГУРОЧКА	Sněhurka
ХОККЕЙ	hokej
БАНЯ	sauna
ВЕНИК	metla, koště
МОРОЗКО	Mrazík
ОЗЁРА	jezera
ПЕЛЬМЕНИ	pelmeně
МАТРЁШКА	matrojška

LUŠTÍME v angličtině

Opposites

Across

- 2. What is the opposite of bad?
- 5. What is the opposite of far?
- 6. What is the opposite of sad?
- 7. What is the opposite of hard?
- 8. What is the opposite of cold?
- 10. What is the opposite of low?
- 11. What is the opposite of West?

Down

- 1. What is the opposite of white?
- 3. Happy is the _____ of sad.
- 4. What is the opposite of wet?
- 5. What is the opposite of South?
- 6. What is the opposite of sick?
- 9. What is the opposite of thick?

www.bogglesworldesl.com

PUZZLE TIME THANKSGIVING

wordsearch puzzle

C	O	R	N	U	C	O
P	T	U	R	P	U	P
I	I	M	K	F	M	I
L	N	A	E	Y	P	A
G	D	Y	F	L	K	I
R	I	A	L	O	A	N
I	M	N	L	W	E	R

Find objects in the picture and discover the hidden word

MAYFLOWER
PUMPKIN
INDIAN
TURKEY
PILGRIM
CORNUCOPIA

dreamstime.com

Find objects in the picture and discover the hidden word

Autumn Word Search

G	M	C	P	U	M	P	K	I	N	O	E	S
L	D	H	J	C	G	W	H	A	R	V	E	S
V	T	R	S	G	U	C	F	S	D	I	E	P
D	U	Z	N	U	T	S	V	E	X	S	Z	G
P	R	L	E	A	V	E	S	P	U	B	K	I
D	K	C	I	D	E	R	H	T	R	H	A	K
F	E	H	A	L	L	O	W	E	E	N	A	O
O	Y	H	L	R	I	E	X	M	I	J	J	C
O	X	A	Y	U	L	A	J	B	I	H	A	O
T	F	O	F	P	T	F	F	E	G	K	Z	O
B	F	D	P	C	Y	A	H	R	I	L	L	N
A	Y	A	L	J	R	A	I	N	C	O	A	T
L	L	T	H	A	N	K	S	G	I	V	I	N
L	H	S	N	K	H	A	C	O	R	N	S	R

THANKSGIVING HALLOWEEN RAINCOAT TURKEY
YELLOW HARVEST NUTS FOOTBALL
APPLE PUMPKIN CIDER COOL
SEPTEMBER ACORNS FALL LEAVES

WordSearch Hello Autumn

Q	R	U	I	A	T	H	C	I	D	E	R	N	T
T	I	F	C	P	U	M	P	K	I	N	F	S	X
L	E	A	V	E	S	D	L	A	R	B	E	H	B
T	R	E	E	S	G	W	Z	Z	F	V	K	A	G
J	F	O	O	T	B	A	L	L	R	D	P	L	K
Y	J	L	L	U	Z	S	B	A	B	A	L	L	C
E	E	O	B	R	I	Q	H	J	T	D	A	O	J
L	G	S	C	A	R	E	C	R	O	W	I	W	F
L	W	O	A	U	T	U	M	N	J	K	D	E	O
O	T	S	Z	L	D	X	E	K	E	B	I	E	V
W	L	I	R	E	J	B	O	J	U	U	E	N	Y
C	Q	K	E	M	B	O	N	F	I	R	E	Z	J
B	Q	E	D	C	M	U	S	H	R	O	O	M	S
J	P	D	D	F	A	L	L	R	A	K	I	N	G

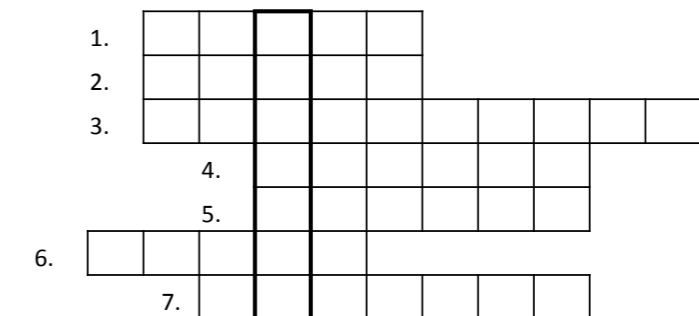
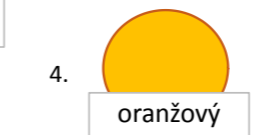
YELLOW HARVEST NUTS FOOTBALL
FALL TREES AUTUMN PLAID
HALLOWEEN BONFIRE LEAVES SCARECROW
HARVEST MUSHROOMS RAKING FOOTBALL

N	M	B	G	O	A	B	H	S	B	Q	S	D	N	Q	I	E	C	R	W
K	R	J	M	V	Z	H	E	T	O	T	P	D	H	I	N	E	S	Z	X
H	H	E	S	A	O	F	Z	I	E	N	T	R	E	U	E	Y	F	B	I
D	Q	F	T	U	M	X	D	P	Y	O	U	E	P	G	L	C	G	I	C
C	Q	R	E	H	R	A	M	D	S	X	F	H	S	R	C	S	E	Y	W
H	P	N	E	S	G	O	L	G	X	M	V	T	H	A	O	T	F	R	D
E	U	A	Y	T	T	U	R	F	O	C	Z	A	D	N	U	E	S	E	A
P	F	L	T	H	S	A	A	T	N	F	C	F	E	D	S	P	T	H	K
S	Y	G	E	H	N	I	H	D	D	V	T	D	O	D	I	B	E	T	V
H	F	R	K	D	D	E	S	P	N	A	T	N	U	A	N	R	P	A	B
H	J	G	S	K	R	A	O	R	L	I	D	A	S	U	P	O	S	F	X
E	U	O	S	H	N	K	E	Z	F	B	A	R	W	G	R	T	I	P	I
O	N	S	J	O	Y	H	K	P	X	J	K	G	L	H	Z	H	S	E	Z
X	M	Q	B	V	T	D	I	G	U	Z	G	E	E	T	Q	E	T	T	O
S	P	P	T	A	J	X	D	E	L	C	N	U	Y	E	C	R	E	S	W
W	S	R	F	N	N	I	Y	A	A	Z	P	V	R	R	G	M	R	I	X
L	K	M	Q	M	K	D	F	N	D	A	F	N	M	B	G	O	A	B	H
E	O	B	R	O	T	H	E	R	R	Y	W	W	E	H	P	E	N	H	E
M	Y	C	J	G	R	A	N	D	M	O	T	H	E	R	S	P	O	F	Z
R	R	G	M	J	I	X	D	A	Z	O	U	D	Q	F	L	U	H	X	D

The Family

MOM	SON	WIFE	UNCLE
FATHER	DAUGHTER	HUSBAND	STEPMOTHER
MOTHER	GRANDFATHER	COUSIN	STEPFATHER
DAD	GRANDMOTHER	NEPHEW	STEPBROTHER
MAMA	GRANDDAUGHTER	NIECE	STEPSISTER
DADDY	GRANDSON	AUNT	SISTER

Mots-croisés

LUŠTÍME v němčině

Herbst – Wortschatz

Hallo Kinder,
der Herbst ist schon da :-). Findet alle Wörter im Wortgitter und die restlichen Buchstaben bilden das Rätsel. Und wenn ihr wollt, gebt das Rätsel euren Deutschlehrerinnen:-)

H	E	E	K	C	E	N	H	C	S
R	B	Z	E	N	R	I	B	S	T
I	S	L	G	T	E	G	I	T	N
E	W	I	N	D	W	E	H	T	S
S	C	P	U	R	H	L	O	A	I
E	N	E	J	A	J	A	H	L	B
M	A	E	D	C	H	E	N	B	R
R	E	S	Z	H	E	I	T	B	E
I	A	P	F	E	L	S	B	A	U
L	R	O	T	K	A	R	T	D	K

Wir wünschen einen schönen Herbst.

KŘÍŽOVKY

1.	1. Pokrývka hlavy
2.	2. Stavba sloužící k modlitbám
3.	3. Většinou jako místní (...) C:/ v počítači
4.	4. Školní předmět v laboratořích
5.	5. Svazek papírů (listů)
6.	6. Dopravní stavba převádějící přes vodní tok

1.	1. Kmen poraženého stromu
2.	2. Kyselý a žlutý plod.
3.	3. Nejlepší přítel člověka
4.	4. Dopravní stavba převádějící přes vodní to
5.	5. Materiál získaný odřezáním kůry dubu ko
6.	6. Pokrývka hlavy
7.	7. Svazek papírů (listů)
8.	8. Místo, kde žijeme

PŘESMYČKY *neboli* ANAGRAMY

Pomíchala se nám písmenka v těchto slovech.
Seřadíš je správně?
Najdeš slova, která se v nich skrývají?

Vaše 7. B

MORST
SITL
NATKAŠ
RÁZNIDNYP

ZIPMOD
OPMIZD
DULŽA
LAŠOK

Vtipy

Stojí blondýnka před zrcadlem a ptá se:

„Zrcadlo, zrcadlo, kdo je na světě nejkrásnější?“

Zrcadlo odpoví:

„Uhni, nevidím.“

Přijede do Německa blondýna a jde do nejbližšího obchodu s baterkami.

Blondýna: „Máte tady baterie?“

Prodávka: „Wie Bitte?“

Blondýna: „Ale já nechci vybité!!!!“

Potkají se dvě blondýnky:

„Včera jsem byla na těhotenském testu.“

„Fakt, jo? A byly tam těžké otázky?“

Hodina zeměpisu, ve třídě sedí

20 blondýnek. Učitel vyzve jednu z nich:

„Nikol, ukažte nám na mapě Ameriku.“

Nikol jde k mapě a ukáže Ameriku.

Učitel říká:

„Výborně! ... Další otázka: Kdo objevil Ameriku?“

19 blondýnek sborově odvětví:

„Nikol!“

Blondýna vesluje po poli. Další

blondýna zastaví vedle pole a křičí

na ni: „Ty hlupačko! Kvůli takovým, jako jsi ty, se o nás říkájí takové

věci!! Kdybych uměla plavat, tak ti jednu vrazím!!“

Malý Pepíček píše Ježíškovi:

„Milý Ježíšku, celý rok jsem měl samé jedničky... Ne. To nemůžu napsat.“

A tak píše:

„Milý Ježíšku, jelikož jsem byl celý rok hodný... Ne, to taky nemůžu napsat.“

Najednou ho něco napadne. Vyběhne z domu, vběhne do nedalekého kostela, tam vezme sochu Panny Marie, dá si ji do podpaží a běží s ní domů. Tam si sedne ke stolu a píše: „Milý Ježíšku, jestli chceš ještě někdy vidět svoji maminku...“

Pepíček dostane od tety krásné autíčko a maminka mu připomíná: „Co se říká?“ „Nevím!“ „Co říkám tatínkovi, když přinese výplatu?“ „Aha – neříkej, že to je všechno!“

Přijde paní učitelka do třídy a ptá se:

„Děti, kdo si myslí, že je hloupý, ať si stoupne.“ Všichni sedí, jenom Pepíček

se postaví. Paní učitelka se ho ptá:

„Pepíčku, ty si myslíš, že jsi hloupý?“

Pepíček: „To ne, ale je mi trapný vás nechat stát samotnou!“

Paní učitelka se ptá Pepíčka: Jaký je čas „slibuji, slibuje, slibujeme“?

A Pepíček odpoví: „Prosím, před volbami!“

„Pepíčku, proč jsi snědl ty peníze, co jsem ti dal?“

„Vždyť jsi mi je dal na oběd.“

Sedí blondýnka a brunetka u televize a dívají se na film.

Brunetka povídá: „Hele, vsadíme se jo? Já sázím že ten chlap skočí.“

Blondýnka: „Tak jo, já sázím že neskočí.“

Daly 100 Kč na stůl a ten chlap skočil. Jenže brunetka řekne:

„Hele, já ten film už viděla a věděla jsem to.“

A blondýnka na to:

„No, já ten film taky viděla, ale myslela jsem, že podruhé už neskočí!“

ANTISTRESOVÁ OMALOVÁNKA

ZÁLOŽKY do knih spojují školy

TYLÁČEK – ČTVRTLETNÍK ŽÁKŮ, RODIČŮ, UČITELŮ A PŘÁTEL ZŠ J. K. TYLA A MŠ PÍSEK

Vedení redakce: Mgr. Martina Pobršílová,
Mgr. Jiří Červenka

Grafická úprava a počítačová sazba: Jiří Pobršílo

Fotografická spolupráce: Jaromír Hladký ml.

Redakční rada: Adéla Janoušková, 7. A Karolína Nůsková, 7. A
Monika Suková, 7. C Aneta Hárová, 7. C
Nikola Žáková, 8. B Anna Rokosová, 7. C
Markéta Merhautová, 6. A
Kateřina Merhautová, 4. A

Toto číslo vychází v prosinci 2021.

Drobné chyby — redakční šotek Tylda

Adresa redakce: Tyláček
ZŠ J. K. Tyla
Tylova 2391
397 01 Písek

telefon: 382215104/129
e-mail: tylacek@zstylova.cz

Workshopy v městské knihovně

